

[...]

30.047/A/II/PN

[...]

Op 18 juni 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die op 24 februari 1998 werd ingediend tegen het feit dat de coöperatieve vennootschap Tongershuis aan een Franstalige inwoner van Voeren Nederlandstalige documenten heeft gestuurd voor het aanvragen van een woning in St.-Martens-Voeren.

o

o

o

U werd om inlichtingen gevraagd per brief van 30 maart 1998. Op 20 april 1998 deelde u mij het volgende mee:

“De sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen beschouwd worden als rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wetten of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, hierna SWT).

De consequenties hiervan kunnen als volgt verduidelijkt worden:

1. *De gemeenten met een speciaal taalstatuut (faciliteitengemeenten) in het Vlaamse Gewest behoren tot het Nederlandse taalgebied, hetgeen impliceert dat de Nederlandse taal de regel is.*

2.

2. *Bij wijze van uitzondering en als integratiebevorderende maatregel worden aan particulieren in de gevallen omschreven in de SWT faciliteiten toegekend (faciliteiten gelden nooit voor de bestuurders).*

3. *Overeenkomstig de SWT worden de mededelingen, berichten en formulieren in de taalgrensgemeenten in beide landstalen gesteld. De Raad van State heeft de betrokken bepaling van de SWT (artikel 11, § 2) evenwel vernietigd voor zover het formulieren betreft (R.v.St., nr. 14.241, 12 augustus 1970): wat de taalgrensgemeenten betreft, kunnen particulieren bijgevolg geen aanspraak maken op een Franstalig aanvraagformulier voor het huren van een woning.*

Aanvraagformulieren bestemd voor particulieren uit de Vlaamse taalgrensgemeenten worden in het Nederlands gesteld (Formulieren zijn voorgedrukte documenten die door de particulier moeten aangevuld worden). Berichten en mededelingen worden in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en het Frans gesteld.

4. *In zijn (mondelijke en schriftelijke) contacten met particulieren gebruikt de sociale huisvestingsmaatschappij het Nederlands. Een particulier die gebruik wenst te maken van het Frans, dient dit telkens weer uitdrukkelijk te vragen.*

Men kan veronderstellen dat Franstaligen die zich in het Vlaamse Gewest vestigen het nodige doen om zich te integreren, en dat zij bijgevolg een inspanning leveren om een elementaire kennis van de Nederlandse taal te verwerven.

De houding van de c.v. Tongershuis in het door u aangehaalde geval is dus volledig in overeenstemming met de wet”.

o

o

o

De werkkring van de coöperatieve vennootschap Tongershuis bestrijkt gemeenten met verschillende taalregelingen van het Nederlandse taalgebied.

Het gaat bijgevolg om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde taalwetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 34, § 1, 4^e lid, SWT, bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3^e lid, SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

3.

Anderdeels bepaalt artikel 11, § 1, SWT, dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend stellen in de taal van het gebied.

Artikel 11, § 2, 2^e lid, bepaalt echter dat zij, in de taalgrensgemeenten, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Deze bepaling werd, wat de formulieren betreft, echter vernietigd bij arrest van de RvS nr. 14.241 van 12 augustus 1970.

Volgens de rechtspraak van de VCT is het niettemin zo dat een formulier dat niet anoniem ter beschikking van de het publiek wordt gesteld, maar wordt gevraagd door een particulier die het in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter heeft van een betrekking tussen een openbare

dienst en een particulier (cfr. adviezen 1.498 van 22 september 1966 en 1.980 van 28 september 1967).

Bijgevolg acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond voor zover het Tongershuis aan de klaagster geen Franstalige documenten heeft gestuurd (brief, formulieren en envelop).